

gaardenes og Husmændenes Landbrug, være meget lidt afhængigt af en Lov som den foreslaaede. For Herregaardene, hvor de har de store Arbejdsmasser, kan en saadan Ordning naturligvis medføre Vanskeligheder. Jeg forstaar godt, at de store Herregaardsejere kan beklage sig over dette Lovforslag, men for Landbruget i sin store Helhed vil den egentlige Vanskelighed sikkert ligge i Togtiden, og jeg erkender fuldt ud, at der kan være meget store Vanskeligheder derved.

Disse Vanskeligheder mener jeg dog maa vige, hvis større Hensyn gør sig gældende. Deri er jeg enig med det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Men det ærede Medlem brugte et lidt stærkt Udtryk. Han sagde, at han syntes, at man kun kunde gaa med til at paatage sig disse Vanskeligheder for Landbrugets Vedkommende, hvis der var en „uomgængelig“ Nødvendighed til Stede. Nu er det lidt vanskeligt at tale om uomgængelig Nødvendighed i saadanne Forhold som disse. Jeg tør ikke sige, at den nye Ordning er uomgængelig nødvendig, efter hvad der hidtil har foreligget den danske Regering, men jeg tror at turde sige, at den er saa nødvendig, at den danske Regering i hvert Fald maa forelægge et Lovforslag derom, og at den er saa nødvendig, at den danske Rigsdag skal betænke sig to Gange paa at nægte dette Lovforslags Fremme.

Det, der foreligger, er dette: I Østerrig, Tyskland og Frankrig er denne Sommertid indført, i England ser vi nu af Bladene, at de er ved at indføre den, og at den sikkert vil blive indført. Den svenske og norske Regering har henvendt sig til den danske Regering om denne Sag. Der har ganske vist ikke, som det ærede Medlem fra Årø ønskede det, været en Forhandling personligt mellem de 3 Undervisningsministre om dette Spørgsmaal, og jeg antager ikke, at vi skal mødes i Malmø om den Ting, men der har været ført Forhandlinger ved Hjælp af de forskellige Gesandtskaber, og der har fra de to andre nordiske Lande været fremsat Ønske om, at vi, ligesom de gør det, vil søge Hjemmel til at faa en Sommertid indført. Begrundelsen for, at denne Henvendelse er sket, er den samme, som den

danske Regering kan have, at der vil opstaa visse praktiske Vanskeligheder, særlig paa Samfærdselens Omraade, hvis vi bliver staaende ved den gamle Tid, medens vore sydlige og, som det nu ses, ogsaa de vestlige Naboer tager en anden Tid. Det ærede Medlem fra Ringkøbing vilde gerne have nærmere Oplysninger, og da der nu er Tale om at nedsætte et Udvalg, mener jeg, at jeg kan lade disse nærmere Oplysninger om de Vanskeligheder, Toggangen medfører, ligge, til de kan blive omtalt ved Forhandlingerne i dette Udvalg, og da vil det være naturligt, at det bliver Trafikministeren, der kommer frem med Oplysninger om disse Vanskeligheder.

Sagen ligger altsaa saaledes, at Regeringen ved dette Lovforslag ikke i og for sig beder om en Bemyndigelse til at indføre Sommertiden, men beder om en Bemyndigelse til at lade dette kunne ske. Lovforslaget gaar nemlig ud paa, at Sommertiden kan indføres ved kongelig Resolution. Hvad er Tanken hermed? Det er den, at Regeringen af Rigsdagen vil have Tilladelse til at optage den nærmere Forhandling med de to andre nordiske Riger for at se, om de tre Lande kan blive enige om Indførelse af en Sommertid. I Norge er Forholdet ogsaa det, at Indførelsen af en Sommertid kun kan ske ved Lov, en Ændring i den bestaaende Lov om Normaltiden. I Sverige er Forholdet det, at Sommertiden kan og eventuelt vil blive indført ved en kongelig Forordning. Men i begge Lande er det sikkert Meningen, at inden denne Sommertid indføres, vil de have en endelig Forhandling med den danske Regering om, hvorvidt man i Fællesskab skal indføre den. Denne Forhandling kan den danske Regering imidlertid ikke føre, naar den ikke ved, om Rigsdagen vil give den Bemyndigelse til Indførelse af Sommertiden. Det er altsaa dette, Lovforslaget gaar ud paa. Der vil fra dansk Side temmelig sikkert ikke være Tale om Indførelse af en Sommertid, medmindre de to andre nordiske Lande gaar ind derpaa, og Forholdet er egentlig det, at ogsaa dette lille Lovforslag — som jeg ikke lægger saa stor Vægt paa, som de ærede Landbrugere synes at tillægge det, idet det, i alt Fald efter de Udtalelser, der er faldet fra de større Landbrugere,